சிலப்பதிகாரத்து இசை நுணுக்க விளக்கம்

ஆசிரியர்,
சங்கீத பூஷணம்
வீணை S. இராமநாதன்

TNSDA
04742

வெளியிடுவோர்:
கலைமகள் இசைக்கல்லூரி
20/1, சைடோஜித் தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5.

ரூ. 1-50.

சிலப்பதிகாரத்து இசை நுணுக்க விளக்கம்

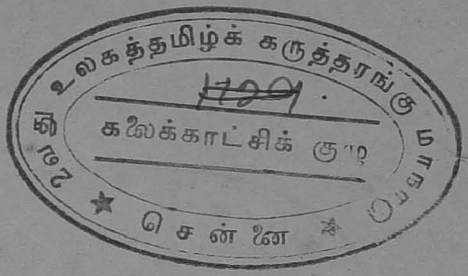

ஆசிரியர்,
சங்கீத பூஷணம்
வீணை S. இராமநாதன்

வெளியிடுவோர்:
கலைமகள் இசைக்கல்லூரி
20/1, சைடோஜித் தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5.

ரூ. 1-50.

OFFICE OF
4742
3 JUN 1975
U. S. DEPT. OF MAD. S.
894.8111109
D776

சிலப்பதிகாரத் திசைநுணுக்க விளக்கம்

பொருளடக்கம்

(i) உரிமையுரை
(ii) மதிப்புரை iii
(iii) முகவுரை ix
(iv) முன்னுரை xiii

அத்தியாயங்கள்

1. இசைத் தமிழின் தொன்மை ... 1
2. ஆய்ச்சியர்குரவை—எடுத்துக்காட்டு .... 4—35
   வட்டப்பாலை — பாலையாழ் (4)
   ,, ,, — ஏழுபாலையிசை (22)
   ,, ,, — நாற்பெரும்பண்கள் (30)
   இராசிவட்டத்தில் நரம்புநிற்கும் வேறுமுறை (34)
3. அரங்கேற்றுகாதை ... 35—48
   வம்புறுமரபிற் செம்பாலை (35)
   தற்கிழமைதிரிந்த பாலைகள் (41)
4. வேனிற்காதையில் வட்டப்பாலையின் இடமுறைத்திரிபு... 48—55
5. தற்கிழமைதிரிந்த வலமுறைத்திரிபு .... 55—56
   [செம்பாலையினின்றும் குரல்திரிபு-அட்டவணை (57)
   தற்கிழமைதிரிந்த அரும்பாலையினின்றும்
   இடமுறைக் குரல்திரிபு-அட்டவணை (58)]
6. ஆய்ச்சியர்குரவை (தொடர்ச்சி) .... 59—66
   எடுத்துக்காட்டு - (59)
   கூத்துள்படுதல் - (61)
   முல்லைப்பண் - (64)
7. வட்டப்பாலையிற் காணவேண்டிய நுணுக்கங்கள் .... 66—77
   (i) இசையும் சோதிடச் சக்கரமும் (66)
   (ii) வட்டப்பாலையும் இளிக்கிரமமும் (67)
   (iii) வட்டப்பாலையின் பயன் (68)
   (iv) அரும்பாலையும் சட்சக் கிரமமும் (69)
   (v) நரம்புகளின் அசைவுஎண்கள் (70)
   (vi) ஆறும் மூன்றும் பகையாயதேன்? (72)
   (vii) பகைநீக்கும் விரகு (74)
   (viii) மாத்திரைகளும் இடைவெளிகளும் (76)
8. இசைத்தமிழ் நூல்களில் இருபத்திரண்டு சுருதி ... 78—81
9. நூற்றுமூன்று பண்கள் ... 81—86
10. அநுபந்தம் ... 86—93
   (i) குரலும் சட்சமும் (86)
   (ii) ஹரிகாம்போதியா, சங்கராபரணமா? (91)
   (iii) தாரத்தாக்கம் (92)
   (iv) இளிக்கிரமமும் கிளையும் (92)
   (v) கிளையும் நட்பும் (93)

ஸ்ரீ:

கடவுள் துணை

உரிமையுரை

இசைத்தமிழுக்கும் தமிழுலகுக்கும் விழுமிய சேவை செய்து குன்றாப் புகழ் படைத்த செட்டிநாட்டரசர் பெருந்தகை

ராஜா சர் அண்ணாமலை வள்ளலார்

அவர்களின் புனித நினைவிற்குச் சிலப்பதிகாரத் திசைநுணுக்க விளக்கம் என்னும் இந்நூல் உரிமையாக்கப்பெற்றது.

மதிப்புரை.

வடமொழியிலுள்ள இசைநூல்களே முற்றிலும் ஆதாரமாகக் கொண்டு சுமார் ஓர் நூற்றாண்டுக்குட்பட்டு இசைநூல்கள் எழுதியவர்களில் பல்லோர், தமிழிலும் இளங்கோவடிகளால் ஆக்கப்பட்ட சிலப்பதிகாரம் என்ற நூலில் இசையைப்பற்றி விசேஷமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாக மட்டும் கோட்பாடு செய்திருக்கிறார்களே யொழிய, யான் அறிந்தவரை, அந்நூலிலுள்ள இசையின் இலக்கணத்தை ஐயமற அறிந்து கோட்பாடு செய்திருப்பார்களென நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை. சிலப்பதிகாரத்தில் இசையைப்பற்றிச் சொல்லும் காதைகளே ஒருவாறு படித்தும், அங்ஙனம் ஒருவாறு படித்தும் அவைகளின் உண்மையைச் சரிவரத் தெளியாமலும், ஒருவாறு தெளிந்தாலும் அவரவர் அறிவிற்குத் தகுந்தபடி ஓரோர் விதமாய் அர்த்தம் செய்தும் போந்தார்களென்றே நான் எண்ணுகிறேன். எனென்றால், இசையில் உள்ள நுணுக்கங்களைச் சூட்சுமமாகச் சூத்திரம் போலே வெளியிட்டிருக்கிறார் இளங்கோவடிகள். அவைகளைப் பின்னர்த்தோன்றிய அரும்பதவுரையாசிரியரும், அடியார்க்குநல்லாரும், இசைக்கலைவாணர்களுக்கும் அறிவாளிகளுக்கும் புரியும்படியாக உரைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும், அவ்வுரைகளின் மூலமும் சரிவரப்புரிந்து கொள்வதும் கஷ்ட சாத்தியமே! எனெனில், இசையென்பது ஓர் அழகான நுண்கலை. இக்கலையோ கைக்கும் அகப்படாது; கண்ணுக்கும் தெரியாது; நா, மூக்கு இவைகளாலும் அறியப்படாட்டாது. செவியொன்றினால் மட்டும் அறியக்கூடிய நாத வித்தையாகும். ஆகையினால், இந்த நாதவித்தையாகிற இசைக்கலையில் பூர்ண பாண்டித்தியமும், ஆர்வமாதலும், கலையில் அளவிலா ஆர்வமும், கலையின் இலக்கண அறிவும், கலையின் தத்துவம் எங்கெங்கு புதைந்து கிடக்கிற தென்பதைத்தேடி ஆய்ந்தறிந்து சர்ச்சைசெய்யும் போவாவும் உள்ளவர்களுக்கே இச்சிலப்பதிகாரத்தினுட் புதைந்து கிடக்கும் இசைக்கலையின் நுணுக்கத்தை யறிந்து விளக்குதல் சாத்தியமென நினைக்கின்றேன். அப்படியாடு அதை அறியத் தமிழிலும் நல்ல படிப்பு வேண்டும். மேலும் இப்படியிருக்க, தனக்குத் தெரிந்த மொழியிலேயே இசை, சோதிடம், சிற்பம், சித்திரம் இன்னோரன்ன கலைநூல்கள் எழுதப்பட்டிருந்த போதினும், அந்தந்தக்கலைகளில் தேர்ச்சியுள்ளவர்களின் உதவியின்றி, அக்கலைகளே முற்றக்கற்கச் சாத்தியமாகாது என்பது அனுபவமில்லையா? அது போல், இசைக்கலையில் மாத்திரம் ஞானம் இருந்தாலும், அல்லது தமிழ்மொழியில் மாத்திரம் விசேஷப்பயிற்சி யிருந்தாலும், இச்சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள இசைநுணுக்கங்களைக் கண்டறிய இயலாதாயிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. தமிழ்மொழியில் விசேஷதிறமையும், இசையிலும் அதிக பாண்டித்தியமும் நுண்ணறிவும் இருந்தால் மாத்திரமே சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள இசைநுணுக்கத்தைத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது: இவ்விரு துறையிலும் திறமையுள்ளவர்கள் மிகச்சிலரே காணப்படுவர்.

சிலப்பதிகாரத்திற் காணப்படும் தமிழோ, தற்போது நடைமுறையிலுள்ள தமிழ்போலல்லாமல், சுமார் 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த மொழியாகவும், தமிழ் வித்துவான்களுக்கே புரியக்கூடியதாகவும், அதுவும்

அதி நட்பமாகவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இசைக்கலைஞர்கள் இதைப் படித்துத் தெரிந்துகொள்ளச் சிலவிடங்களில் தமிழ் வித்துவான்களின் உதவியையும் கைக்கொள்ள நேரிடலாம். இந்த நூலிலுள்ள இளிக்கிரமம், தாரத்திலிருந்து இளிக்கிரமத்தொடக்கம், அடிமனை, வலமுறை இடமுறைக் குரல்திரிபுகள், நாலாம் நரம்பு, ஐந்தாம் நரம்பு அல்லது ஐந்துநரம்பாகிய கிளை நரம்பு, முல்லைப்பண்முதலிய இம்மாதிரியான விஷயங்களை இசைக்கலையில் மிகவும் தேர்ச்சிபெற்றவர்களே அறிந்துகொள்ளக்கூடும். சிலப்பதிகாரத்தில் இசைக்கலையைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பாகங்களை ஆராய்ச்சிசெய்து புத்தகவாயிலாக வெளியிட நெடுங்காலமாக எனக்கும் பேராவா இருந்து வந்தது. இந்த உன்னதமான கலைத்தொண்டு செய்யும் பாக்கியம் சங்கீத பூஷணம் ஸ்ரீ S. இராமநாதன் அவர்களுக்கே கிடைத்ததுபற்றி எனக்கு அளவற்றமகிழ்ச்சி. ஸ்ரீ S. இராமநாதன் அவர்கள் இம்மாதிரியான அரிய பெரிய தொண்டுகளை மேன்மேலும் இசைக்கலைக்குச் செய்ய வேண்டுகிறேன்.

சிலப்பதிகாரத்தில் சங்கீதத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்குங் காதைகளில் நான் பார்த்து அறிந்தவரை, அதிலுள்ள இசையின் அடிப்படையான இலக்கணமானது, தமிழ்மொழியில்இருப்பதற்கென எந்த விதத்திலும் வேறுபாடு ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பரதநாட்டிய சாஸ்திரம், சங்கீதரத்னாகரம் முதலிய வடநூலிலுள்ளனவும் இதிற்சொல்லியிருப்பனவும் முற்றிலும் ஒன்றுகளே காணப்படுகின்றன. எந்த மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் சாஸ்திரம் ஒன்றுகளே இருக்கிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் முற்றிலும் இளிக்கிரமத்தையே அடிமனையாகக்கொண்டு பண்களை உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள். வடநூல்களிலோ 'மூர்ச்சனை' என்பதையும் இளிக்கிரமம் என்று சொல்லப்படும் சட்சபஞ்சம பாவத்தையும் ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் இராகங்களை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்கள். ஆக, இரண்டு மொழிகளிலுமுள்ளநூல்களில் இளிக்கிரமம், கிரஹபேதம் என்பதை ஆதாரமாகக்கொண்டு சாஸ்திரத்தை விரிவுபடுத்தியிருப்பதோடு, சுருதிபேதத்தால்—அதாவது ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திற்கும் சுருதிகளை (தமிழில் மாத்திரை, அலகு என்று சொல்லப்படுவதை)ப் பேசப்படுததுவதால்—இராகங்களை உண்டு பண்ணி விவரித்திருக்கிறார்கள். ராகலக்ஷணம், ஆளத்தி லக்ஷணம், சம்பூர்ணம், ஷாடவம், ஔடுவம் முதலியவைகளும் இரண்டிலும் ஒரேவிதமாகத்தான் காணப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் அடிப்படைப் பாலையாகச் செம்பாலை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது இப்பொழுதுள்ள ஹரிகாம்போதி எனலாம். இதிலிருந்து மற்றப் பாலைகளை (மேளங்களை), கிரஹபேதமூலம் மாத்திரைகளைப் பேதித்துக் கல்பித்திருக்கிறது. வடநூல்களிலோ, சட்சக்கிரமம் என்பதை முதலில் ஏற்படுத்திக்கொண்டு இராகங்களைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த சட்சக்கிரமத்தின்மாத்திரைகளும் சுருதிகளும் சிலப்பதிகாரத்தில் அரும்பாலை யெனப்படும் பாலையின் சுருதிகளும்ஒன்றுகளே இருக்கின்றன. ஆக, தமிழ்மொழியில் இருப்பதற்காகச் சாஸ்திரம் வேறுகவும் வடமொழியில் இருப்பதற்காகச் சாஸ்திரம் வேறுகவும் இல்லையென்பது நிதர்சனமாகும். எந்த மொழியில் சங்கீதக்கலையின் லக்ஷணங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அடிப்படை ஒன்றுகவேதான்இருக்கிறது. மொழிகளுக்கென்று, கலை வித்தியாசப்படுவதாகக் காணும். இசைத் தமிழிலக்கண நூல்களில் ஸ்வரங்களும் ஸரிகமபதநி என்ற ஸ்வராக்ஷரங்களாகத்தான் சொல்லப்பட்

டிருக்கின்றன. இன்னும், 'அந்தரம்,' கற்கடகம்' போன்ற வடசொற்கள் சிலப் பதிகாரத்திலும், 'உரு' என்று சொல்லப்படும், உருப்படியின் உறுப்புக்கள் நான்காகிய உக்கிரம், திருவை (திருவம்), ஆபோகம், பிரகலை முதலிய வட சொற்கள் சிலப்பதிகாரவுரையிலும் காணப்படுகின்றன. இந்நான்கு உறுப் புக்களும் வடமொழி இசைநூலிலுள்ள கீதத்தின் அங்கங்களாகும். எல்லா நூல்களிலும் ஒருஸ்தாயியில் பன்னிரண்டு வீடுகளே சொல்லப்படுகின்றன. அதுபோலவே, இந்நூலிலும் உள்ளது. இந்த 12 வீடுகளுக்குள், அவரவர்கள் ஆராய்ச்சிக்கும் சம்மதத்திற்கும் தக்கபடி, 7, 12, 14, 16, 19, ஸ்வரங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். வடமொழி நூல்களிற் சொல்லியிருப்பதுபோல, சிலப்பதிகாரத்திலும் சுருதிகள் 22 என்றே சொல்லப்பட்டிருப்பது மிகக்கவ னிக்கத்தக்கது. இதற்குச் சான்றாக, இந்நூலியற்றியவர் பல பாக்களை மேற் கோள் கொடுப்பதிருப்பதில் இஃதொன்றாகும்: —

குரலே துத்தம் இளியிவை நான்கும்
விளரி கைக்கிளை மும்மூன் றாகித்
தளராத் தாரம் உழையிவை யீரிரண்
டெனவெழு மென்ப அறிந்திசி னோரே.

(வேனிற்: வரி 31-32: அரும்: உரை.)

இனி, சோதிடம், வைத்தியம் முதலிய சாஸ்திரங்களை எழுதியவர்கள் ஆங்காங்குச் சிலவற்றைப் பரிபாஷை மூலம் மறைவாகவே சொல்லுவது மரபு. அஃதேபோல், இளங்கோவடிகளும் பரிபாஷையோடும் சூத்திரம் போலவும் நூலைச் செய்திருப்பதனால், இந்தச் சூத்திரங்களை யவிழ்க்க, அரும்பதவுரையாசிரியர், அடியார்க்குநல்லார் இவர்களது உரைகள் சிறந்த கருவிகளாக இலங்குகின்றன. அதிலும், இசையைப்பற்றிச் சொல்லுமிடங் களில், இவர்களுடைய உரை இல்லாவிடின், அவ்விசையின் பாகங்கள் அறிந்துகொள்ளவே சாத்தியமில்லை என நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம். இந்நூலை யியற்றிய ஸ்ரீ S. இராமநாதன் அவர்கள் இவ்விரண்டு மஹான்களுடைய உரையை மற்றிலும் பின்பற்றியே சென்றுள்ளார். தம்முடைய சொந்த கற் பனைகளையோ, அபிப்பிராயங்களையோ எதையும் சிறிதுகூடப் புகுத்தாமல், உரையில் உள்ளதை விளக்கஞ் செய்து, உள்ளதை உள்ளவாறே எழுதியிருப் பது மிக மெச்சத்தகுந்தது.

மற்றும், தமது நூலைப்படிப்பவர்கள் முன்னமேயே இசைக்கலையில் ஓரளவிற்கு நன்றாய்ப் பயின்றவர்கள் என்று கொண்டும், அவர்கள் அறிந்து கொள்ளக்கூடும் என்று மதித்துமே, அத் தரத்திற்குத் தக்கவாறு நூலை எழுதி யிருக்கிறார் போலும் அடிகள்! தவிர, ஒரு காதையில் ஓர் விஷயத்தைச் சொல் லும் பொழுது அது நமக்கு விளங்காமலிருக்கலாம்; நூலைத்தொடர்ந்துபடித்து வரும்போது, மற்றொருரு காதையில் இதன் விளக்கம் பெறலாம். ஆகையினால், இசைக்கலையைப்பற்றி எழுதியுள்ள எல்லாக் காதைகளையும் நன்றாய்ப்படித் தால்தான் சந்தேகமற விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்ளும்படியாயிருக்கிறது. இது விஷயத்தில் இதை இயற்றியவர் வெகு பொறுமையுடன் வெகுநாளாக இசைமடங்கிய பாகங்களை முற்றிலும் படித்து ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து அதி லுள்ள தத்துவங்களைக்கண்டு அறிந்திருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்கது. அங்